

(entre Benasc i Les Pàüls); ² n'hi ha homònims *Buil*, prop d'Ena (entre Osca i Jaca); i en plural *Boïles*, dos pobles asturians (prop de Grado), i p. de Cangas de Onís. *Boïls*, ja cat., nom oficial d'un veïnat, oït *buïls*, cases te. Alsamora, a l'esq. de la Ribagorçana (E. de la Picorra, prop de Bonremei XVIII, 119.7).

Algun cop no és evident la tria entre les dues famílies de noms (*Boella* i *Boïl*). Un criteri que en part distingiria és la qualitat de la *l* o *l̥* i de la terminació femenina o plural; un altre és el de l'arrelament toponímic, sobretot si és o no en terra de la nostra llengua. *Builla* nom d'una viuda a València l'a. 1520, ve certament de l'arabisme: no creguem sigui dona d'un **Boil*, car el cognom i llinatge *Boil* no ha tingut mai *l̥*; i, per si ningú en dubtés, ho proven les rimes. Jaume Roig, en saber les malvestats de la «metgessa estranya, de Bigorra» que suposava fills falsos i afavoria les adúlteres, trobà encertat «referir / l'acte tan vil / al bon *Boil*, / governador» (v. 4586); o sigui al fill de Pere Boil, en la família del qual se succeïa el càrrec del batlle de València, des del S. XIV.

El ser en plural, i de paratges rústics valencians, em fa creure que sigui autòcton *Boïls*, pda. d'Alcúdia de Carlet (xxxI, 75.4); i aquest mateix plural que no es troba mai a Aragó, dona peu a reconèixer, almenys barreja de les dues filiacions, en el cognom *Boïls*, que *AlcM* assenyala en quatre pobles valencians, i en altres zones arabitzaes (Maó, Barberà, Camarasa, però, fora d'això només en dos pobles del Nord). En fi el cognom cast. *Builla* sembla també duplicat aràbic del *Builla/Bujilla* valencià.

¹ ¿Ve d'aquí també el «grupet de masies *Baduell*, agr. a La Selva (GGC, p. 670)? Potser en combinació o creuament amb un altre lloc o nom (*Vado(r) < Salvador*)? — ² Veg. art. *Buielgues*.

BOENCÉS

Mas vell i important del Berguedà, entre La Guàrdia de Sagàs i Sta. Maria de Merlès, a 0h15 d'aquell poble, en un barranquet afl. dr. de la riera de Merlès; pron. *ə buéŋs* per la gent del mas, i *uéŋs* per la de la Guàrdia (1932).

Coincideix amb un nom gascó *Casalis de Boencs*, ⁴⁵ doc. en un doc. medieval del *Cart. d'Auch*; coincideixo amb Gamillscheg (que cita aquest en *Rom. Germ.* I, 338) que és d'origen germànic, i amb el sufix antroponímic -ING, -INGOS, però no crec que sigui derivat de *BONUS* ni d'un NP gòtic «Bova». Car es tracta simplement d'un NP ja bo i format en l'antroponímia germ.: *BOBING* derivat de l'arrel *BOB-* (tretze noms en Först. 317) amb el sufix -ING, que tingué copiosíssima propagació en germ. (213 noms en Först.); i potser enlloc no ha deixat tanta prole com en la nostra toponímia: ⁵⁰ *Ostenc*, *Codenc*, *Covengs*, *Barnencs*, *Brugenca* i algun altre. De *BOB-* ve també *Bovilà* (vegeu).

Boer, *Boier*, *Boers*, V. *Bou* i *Bov-*

BOET

N'hi ha dos, ben separats, al Pallars Sobirà.

1) La gran comarcada en l'extremitat oriental de la vall de la Noguera d'Àneu, al N. i aigües avall de Baiau. S'estén des del Port de *Boet* (pel qual es passa a la vall llgd. de Solsén i Vicdessòs, per entre els Pics d'Arete i de Medacorba) fins al *Pla de Boet* (1h30 aigües avall), al qual desemboca la vall d'Arete: és especialment el gran replà a l'esq. del riu, on hi ha també la Font de *Boet*; allí féu el darrer campament d'estiu Pompeu Fabra l'a. 1935, voltat pels seus deixebles, entre ells l'autor.

PRON MOD.: *buét* (1933, 1935, 1959).

DOC. ANT. 1518: «lo gran port de *Bobet* --- confiní a la vall de Vich de Sos (*Spill Cbo.* f° 49v°).

2) *Bovet*, collada i pda. te. Arcalís, que afronta amb Baén (xxi, 126) (pron. *bobét*).

DOC. ANT. c. 870 afr. de les terres del monestir de Gerri: «de Nogaria usque --- silva Pentina, usque in oratorio Scto. Licerio --- pro ipsam serrat q. dic. *Bobeto* et super oratorium Scti. Mauricii --- pro ipso castro q. d *Erbolone* --- colle de *Barenuy* --- usque *Baene* --- (coHe. Moreau II, més detalls, s. v. *Arboló* i *Baén*). 920: «--- *Boveto*» (Abadal, *Pall. i R.*, 351) amb context que el situa entre Baén, Estac i Soriguera, o sigui uns 55 k. al SO. de (1) i amb diverses valls entremig.

3) i 4) Diversos NLL menors valencians *Braçal del Boet* te. Pobra Llarga (xxx, 113.28), branc de sèquia. *Barranc del Boet* te. Vilallonga Assafor (xxxIII, 50.23).

5) Cognom *Bovet* aa. 1269, 1278, 1281, en docs. de l'Arx. de Solsona.

6) Mas de *Buèt* te. Llançà (xxii, 107.11).

⁵⁵ 7a) *La Boveta* pda. d'El Palmar (Albufera) en una llista de pdes. antigues que dec a Fermí Cortés (xxx, § 5-7); 7b) *Boveta* pda. de Dénia (xxxIII, 72.13).

8) Parallels occitans. *Bouzet* NL en el Tarn-et-Gar. (*TdF*); no confondre amb *Bosset*, Dordogne, ni amb llgd. *bouset* «crotin» (junt amb *bousou*), *TdF*, que són inconnexos. Cognom *Bouzet* en el Gers, junt amb *Boudet* Gers (Polge, *R. Int. Onom.* xviii, 248, amb etimologia impossible); i bearn. *Bouzet*: zones en les quals *z/d* (en els respectius parlars) correspon al tractament regular de la -d- intervocàlica.

ETIM. Dues de possibles. A) Un deriv. de *BOS*, *BOVIS*, amb sufix col·lectiu (a la manera d'*Ainet* *ASINETUM*), amb el sentit de 'conjunt de vacades de bovins', paral·lel al nom de la Vall de *Boi*, a *Boalar*, i a d'altres NLL: és un sentit ben adequat a la naturalesa d'aquells paratges, sobretot en 1) i 2), i recomanat en especial per al 2), on ja hi ha -b-/-v- en els dos docs. antics, de tan alta data com els Ss. IX-X.

B) *BUDETUM* 'estesa de bogues', 'joncar', 'aiguamoll'; llati *BŪDĒTUM* > cast. *buhedo* (Mz.Pi., *RFE* VII; cf. *DECH* II, 639b, s. v. *bodón*).

Deriv. de *BŪDA* 'boga'. La -z-/-d- de les formes occitanes indica precisament aquesta -d- etimològica; i per a aquestes és impossible A). Quant al significat la gran ⁶⁰ quantitat de meandres, fener i terra molladiua de 1) li